

[Ole Bjørn Kraft.]

nøje samarbejde med erhvervslivets repræsentanter, hvad der er grund til at være tilfreds med. Disse repræsentanter har alle tiltrådt det foreliggende forslag og tilråder stærkt dets vedtagelse. Dette er naturligvis og har hele tiden for mit parti været en tilskyndelse til, hvis det blev muligt og vi ved forhandlingen nåede frem til en affattelse, vi kunne tiltræde, da at gøre det.

Men samtidig, som et led i på forskellig måde at forbedre udenrigstjenesten, udstikkes der nu — hvad vi lægger meget vægt på — gennem det forslag, vi her behandler, retningslinjer for såvel uddannelsen af tjenestemændene som for principperne for udvælgelsen til de forskellige poster. De findes ikke i selve lovforslaget, de findes i bemærkningerne dertil og i betænkningen fra folketingsudvalget, men de må naturligvis være lige så bindende for udenrigsministeriet og for tilrettelæggelsen af arbejdet i fremtiden, som hvis det var egentlige lovparagraffer.

Det er også meget vigtigt, at spørgsmålet om specialattachéerne har fundet en ny udformning, ligesom spørgsmålet om kancellisternes stilling også nu bliver fastlagt på en ny måde. I forbindelse med spørgsmålet om kancellisterne vil jeg sige, at vi venter, at udenrigsministeren og finansministeren nu hurtigt optager den fornødne forhandling og holder tinget underrettet om, hvilket resultat de når til med hensyn til kancellisternes stilling.

Også på det mere politiske område er denne lovgivning en indsats, som jeg tror kan blive af betydning; jeg tænker på oprettelsen af sekretariatet. Vi har ikke været enige om, hvorvidt det skulle være nødvendigt ved nye normeringer at udvide antallet af tjenestemænd til dette nye sekretariat, men vi har tiltrådt tanken og er tilfreds med, at det bliver skabt.

Vi håber, dette sekretariats arbejde i fremtiden også vil komme det udenrigspolitiske nævn til gode. Forholdet mellem regeringen og det udenrigspolitiske nævn er jo fastlagt i selve grundloven, og jeg tror, vi alle vil være enige om, at den forpligtelse, som pålægges den højtærede udenrigsminister og i øvrigt enhver udenrigsminister, til at drøfte afgørende politiske

spørgsmål med nævnet, ikke blot skal opfyldes formelt, men også reelt. Imidlertid har ikke blot ministeren efter denne udformning i grundloven en pligt, men det er ganske klart, at nævnet ikke kan opfylde sin mission, nemlig at give ministeren råd og deltage i overvejelser af beslutningerne, hvis nævnet ikke holdes fornødent underrettet, hvis det ikke løbende har mulighed for at deltage i de overvejelser, som finder sted i ministeriet, og det kan heller ikke gøre det, hvis det alt for hyppigt stilles over for at skulle træffe beslutninger i løbet af en meget kort tid. Og det har desværre været tilfældet både under den nuværende regering og under tidligere regeringer, at forholdene har formet sig sådan, at der har været meget kort tid til rådighed, og jeg mener, at der bør sættes virkelige bestræbelser ind på at undgå det. Hvad jeg gerne vil understrege ved denne lejlighed, er, at den nye form for tilrettelæggelse af arbejdet i udenrigsministeriet, som nu vil finde sted gennem sekretariatet, også vil give det udenrigspolitiske nævn mulighed for at følge med i begivenhederne.

Det er således et betydningsfuldt lovgivningsarbejde, som det høje folketing nu skal tage stilling til, og de lovforslag, som man her anbefaler tinget at vedtage, skulle helst være af en sådan karakter, at de ikke behøver at ændres i overskuelig tid.

Vore betæneligheder, vore reservationer, over for disse lovforslag har jo, efter at vi var blevet enige om en række andre spørgsmål, særlig koncentreret sig om udgiftsiden. Vi mener stadig, at udgifterne uden skade for arbejdet — hvad vi hele tiden har haft for øje — kunne være begrænset, og vi har også peget på et par områder, hvor vi mener det kunne lade sig gøre. Vi regner det imidlertid for at være af betydning, at lovforslag af denne karakter får den bredest mulige tilslutning i tinget som grundlag for tjenestens videre arbejde, og vi har med tilfredshed noteret os de udtalelser, som den højtærede udenrigsminister har fremsat, ifølge hvilke ministeren fortsat vil stræbe efter ved rationalisering og på anden måde at holde udgifterne nede og søge frem til besparelse, hvor det viser sig muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg da an-